

یک روز برفی

نویسندگان: ترزا پارسل کان و استفان ل. کان^۱ | ترجمه‌ی: فرزانه امیرزاده

هوای برفی فرصتی مناسب برای ارائه‌ی فعالیت‌هایی مانند انجام کارهای دستی، حرکات تعادلی و حرکات ریتمیک در ارتباط با برف‌بازی، ساختار برف و داستان‌های برفی است

زمانی که بارش برف شروع می‌شود، کودکان با دیدن اولین دانه‌های برف فقط به برف بازی فکر می‌کنند. هیچ چیز برای آن‌ها لذت‌بخش‌تر از گرفتن دانه‌های برف با زبان، پرتاب گلوله‌های برفی، و سرخوردن و یا غلت زدن در برف نیست. این بازی‌ها ممکن است اولین تجربه‌ی کودک با برف و یا بخشی از زندگی روزانه‌ی کودکان در مناطق سردسیر باشد. هوای برفی فرصتی مناسب برای ارائه‌ی فعالیت‌هایی مانند انجام کارهای دستی، حرکات تعادلی و حرکات ریتمیک در ارتباط با برف‌بازی، ساختار برف و داستان‌های برفی است.

حرکات تعادلی

برخاستن برف‌های مصنوعی: کودکان روی زمین به شکل دانه‌های برف می‌خوابند و آهسته به شکلی متعادل از جای خود بلند می‌شوند. شما می‌توانید برای برخاستن آن‌ها مدل‌هایی متفاوت، مانند مدل باز، مدل تعادل روی یک پا، بلند شدن در حالی که دو دست و دو پا روی زمین قرار دارد و یا به شکل چرخشی، طراحی کنید. سپس کودکان مانند دانه‌های برف به آهستگی روی زمین فرود می‌آیند، پخش می‌شوند و دوباره به شکلی دیگر از روی زمین برمی‌خیزند.

مجسمه‌های برفی: دانش‌آموزان به گروه‌های دو نفری

کاردهی‌ها

ساختن گلوله‌های برفی: کودکان باید روزنامه‌ها را به شکل گلوله‌های برفی مچاله کنند و در ارتفاع‌های متفاوت به بالا پرتاب کنند و بگیرند. آن‌ها می‌توانند گلوله‌هایشان را به سوی یار خود پرتاب کنند و ببینند چه کسی توانایی پرتاب و دریافت گلوله‌های برفی را به‌طور هم‌زمان دارد.

پرتاب گلوله‌های برفی: روی یک دیوار، شکل یک دانه برف بزرگ را به‌عنوان هدف بکشید. کودکان باید از بالای سر، گلوله‌ها را به سمت آن پرتاب کنند و ببینند آیا می‌توانند گلوله‌های برفی خود را به نقاطی از دانه‌ی برف بزنند.

خواندن داستان‌های کودکانه و نمایش ایده‌های ارائه شده در آن‌ها می‌تواند موجب به‌وجود آمدن اشکال و خلق حرکات جدید شود

تقسیم می‌شوند. یکی از آن‌ها نقش برف را بازی می‌کند و دیگری مجسمه‌ساز می‌شود. برف می‌تواند روی زمین پخش شود، بنشیند، زانو بزند یا بایستد و مجسمه‌ساز باید با دقت سر، دست‌ها، بازوها، کف پاها، پاها و کمر او را حرکت دهد تا برف باید به شکل یک مجسمه‌ی جدید در بیاید. بعد از این که نقش‌ها عوض شدند، مجسمه‌ساز جدید باید دوباره دقیقاً همان مجسمه‌ی برفی را روی یار خود بسازد.

حرکات موزون

حرکت موزون طوفان برفی : کودکان تصاویر متفاوت دانه‌های برف را می‌بینند و برای خود یکی از آن‌ها را انتخاب می‌کنند و بدن خود را به شکل برف مورد علاقه‌ی خود در می‌آورند. سپس راه‌هایی را برای حرکت در فضا جست‌وجو می‌کنند و در پایان به اکتشاف راه‌هایی می‌پردازند که هر چه آهسته‌تر بر زمین فرود آیند.

یک مجموعه حرکات موزون را می‌توان به شکل خلاق و یا به شکل بخش زمستان از مجموعه‌ی چهار فصل **ویوالدی**^۱ اجرا کرد. مراحل حرکات موزون طوفان برفی بدین‌قرارند: دانه‌ی برفی که آهسته به یک شکل جدید در می‌آید، بادی که موجب شروع حرکت دانه‌ی برف در آسمان می‌شود، وزش یک باد قوی‌تر که موجب جهیدن و چرخیدن دانه‌ی برف می‌شود و در پایان، برفی که آهسته روی زمین می‌افتد.

حرکت موزون آدم‌برفی‌ها : دانش‌آموزان در گروه‌های سه یا چهار نفری، سه صحنه‌ی برفی می‌سازند. ایده‌های آن‌ها برای ساختن صحنه‌ها می‌توانند چنین باشند: مبارزه با گلوله‌های برفی، سر خوردن، ساختن آدم‌برفی، پارو کردن برف‌ها، ساختن فرشته‌های برفی و گذاشتن ردپا. گروه، نقاط متفاوتی را در اتاق برای هر صحنه‌ی برفی خود در نظر می‌گیرد. آن‌ها صحنه‌ای را می‌سازند و سپس راهی را برای رفتن هماهنگ از یک صحنه به صحنه‌ی بعدی انتخاب می‌کنند. به هر صحنه ۸ امتیاز تعلق می‌گیرد.

خواندن داستان‌های کودکانه و نمایش ایده‌های ارائه شده در آن‌ها می‌تواند موجب به‌وجود آمدن اشکال و خلق حرکات جدید شود.

پی‌نوشت

1. Theresa Purcell Cone & Stephen L. Cone
2. Vivaldi

منبع

Theresa Purcell Cone & Stephen L. Cone, Yeah!!! A Snow Day, TEPE journal, January 2006.